

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 6

JUNI 1961

11. årg.

BØNN

Eg lyfter opp til deg mitt trøytt auga,
du Fader som i høge himmel bur.

A, lat mi sjel i nådens ljøs seg lauga,
å, lat meg vita visst på kven eg trur.

Eg går så tidt på snaue, aude vidder,
der skodda ligg så myrk og kald i kring.

Det synest som det brått mot
natta lider,

i villa går eg rundt, rundt i ring.

A, Fader, leid meg ved din gode Ande
på livsens eine rette, sanne veg,
så eg ein gong kan nå til livsens lande.
i ævleg sæla vera der hjå deg.

I ordet ditt du vegen klårt har teikna
så ikkje ein gong dåren treng gå vill.
Der stend:

«Di synd eg vil 'kje på deg rekna,
for Jesu skuld eg deg tilgjeva vil».

For Jesu skuld, ja det er rette grunnen,
der syndaren kan kvila trygt sin fot.
Sjå skodda letnar,
dagen klår er runnen,
og fram eg går
med nytt og freidig mot.

OLINE GJØNNES.

Samtale med formannen i Orkanger m.h.råd

Da vi hadde sporet opp formannen i Orkanger menighetsråd i hans hjem på Dordi-haugen, fant vi med en gang ut at her hadde vi sikkert for oss den yngste menighetsrådsformann i dalføret. Derfor var det første spørsmålet vårt til den tretti-tre år gamle formannen Egil Singstad følgende:

— Hvordan trives du med dette vervet?

— Svaret kom kontant: Det er veldig interessant og mye å lære av dette arbeidet. Men nettopp derfor har jeg følt et sterkt behov for en instruks for menighetsrådets arbeid. Loven inneholder nok spredte retningslinjer, men selve loven er ofte ukjent for oss menighetsrådsmedlemmer. Jeg har tenkt på å gjøre noe for å skaffe våre medlemmer hver sitt eksemplar av lov og instruks. Dette høres svært selvsagt, men er altså uttrykk for min vilje til å ville lære «jobben» så godt som mulig.

— Til dette må vi si at det kan være eldre menighetsrådsformenn som kunne ha bruk for å studere disse dokumentene. Loven forutsetter f.eks. at hver menighet holder et årsmøte, der rådet avgir beretning om sin virksomhet. Hvordan er det med dette årsmøtet i Orkanger? Ellers i prestegjeldet har vi forsømt å holde det.

— Singstad svarer at det samme

er tilfelle i Orkanger. Men han legger til: Her i Orkanger har vi til gjengjeld en årlig menighetsfest, arrangert av Menighetsforeningen. Det er Menighetsforeningen som står for arbeidet med å holde menighetspleier eller menighetssøster på Orkanger. Det som budsjetteres av menighetsrådet på kirkebudsjettet — kr. 2.500 — strekker selvsagt ikke til. Resten kommer inn ved trofast og iherdig arbeid av Menighetsforeningen med sin formann Johanne Hoff. Den menighetsfesten som foreningen arrangerer, er vi glad i, og det er ingenting i vegen for at menighetsrådet kan avlegge sin årsberetning på dette samværet. Det ville sikkert hjelpe til å styrke menighetsbevisstheten og samholdet.

— Hva konkrete saker arbeider dere med nettopp nå?

— Formannen svarer at rådet skal behandle noen saker som kommer inn under «vedlikehold». Det er maling som trengs på Den Gode Hyrdes Kapell. Det må utføres noen forbedringer i dåpssakristiet i kirken, og så må kokosløperen fremme i koret byttes ut med noe bedre. Kokosløperer ligger ikke i ro alltid, så det har hendt at folk har snublet, og slikt må det rettes på. Det er meningen å legge eikestav i stedet for de gamle løperne.

(Forts. s. 4).

DER STANDER ET HUS

Orkanger Bedehus

Det skal ikke påstås sikkert, men tar vi ikke feil, er Orkanger bedehus det eldste i dalføret. I hvert fall det eldste som er bygd på stedet. For det har jo hendt at slike hus er blitt kjøpt og nedrevet på ett sted, og så flyttet til et annet.

Den sikreste datering av huset finnes på de blakke bladene i en gammel forhandlingsprotokoll. Der står det at

«År 1861 den 24. August foretages efter Bekjendtgjørelse fra Ørkedals Kirkebakke, et Møde i det ved Ørkedalsøren oppførte nye Bedehus til Ordning af Plan og Valg af bestyrelse for Huset».

Var huset *nyoppført* da, feirer det 100-årsjubileum i august i år. Vi leser videre i møteprotokollen, og synes det ble gått litt vidløftig til verks. Dette var før vår påståtte forenklingstid. 12 medlemmer skulle husstyret omfatte. Mindre kunne ikke gjøre det. Og 6 medlemmer av styret skulle høre til utafor Orkdal. Vi finner både Børsa- og Meldalsnavn blant medlemmene. Som ordfører ved det første møte for huset presiderte

kirkesanger Ole Rigstad fra Renneboe. Hadde han virkelig fart den lange vegen til møtet. Ja, slik står det.

Ellers er det med denne protokollen som med så mange slike: en finner det en ikke leiter etter. Det vi helst ville vite finner vi ikke.

De eldre folk i bygda har vært i huset mange ganger. I sin tid var det jo bygdas eneste bedehus. Den årlige utlodning for hedningene første mandag i desember var vel noe av et storspell i disse fjerne år. Begivenheten samlet fullt hus. Denne årlige utlodningen holdes enda hvert år, tradisjonen tro. Men huset er ikke lenger stappfullt.

Hvordan ser 100-åringen ut i dag? På mange vis har han skiftet ansikt. Det gjør jo et ansikt med årene. Huset var rødmalt først jeg så det, og inngangen var på langveggen. Ved restaureringen omkring 1950 kom inngangen på gavlveggen. Det er langt mer praktisk. Huset er ikke lenger rødt med kvite vindusrammer og sprosser. Det er lysmalt. Men — heldigvis — smårutene er bevart. Så det hele virker lett og innbydende.

Ikke alt er nytt innvendig heller. Stort sett har veggene sitt gamle panel. Men galleriet mangler i dag. Gamlekarene ville nok satt spørre-tegn ved ett og annet etter deres tid. Vi kan være frimodig: Det som er gjort måtte gjøres, synes vi. Og det er gjort i kjærlighet til det gamle ærverdige huset. Det er gjort noe for å forskjønne interiøret. Veggen bak plattformen er blitt platekledd og har et pent teakors, fått fra Orkla Metall siste høst.

I sommerens løp blir de gamle benkene byttet ut med nye stoler. Folk har vært snille til å støtte dette nye tiltaket. Hva gamlekarene ville tenkt om dette? Umulig å forestille seg. Men i sin tid var de jo sjøl med på noe splinternytt: de gikk inn for en helt ny ramme om-

Den blinde songaren frå Orkdal

Det kan berre vera Oline Gjønnnes, det, vil eldre lokalkjende folk seia, når dei ser denne overskrifta. Men det er heilt visst mange her i dalføret som ikkje har høyrnt namnet og som ikkje kjenner den underlege livsgangen hennar.

Alt i konfirmasjonsalderen tok synet til å bli dårleg, og sidan har det «skumra» meir og meir for henne i det ytre. Men den som kjenner Oline Gjønnnes veit at ho har det indre lyset i rikt mål. Ei trygg og frimodig tru og eit usliteleg humør er det som sermerker henne mest.

Nyss var det somme av oss som høyrde henne lesa eigne dikt på eit misjonsmøte. Da var det vi fekk det for oss at Menighetsbladet burde prenta nokre av dikta hennar. Førebels har frk. Gjønnnes diktert to dikt for medarbeidaren vår. Det eine kjem alt i dette numret av bladet.

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,— pr. år.

Redaktør: Kallskap. Olav Olsen.

Kasserer: Lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK

kring møtene: bedehus, noe som senere skulle komme til å avløse de gamle husmøtene. Skjønt det skulle rinne mye vatn i havet før det skjedde. Her er ikke plassen for vurdering av utviklingens gang.

De gamle ville sikkert ristet på hodet til form og farge på møtesamværene nå. De startet opp før filmens og radioens dager, musikkjagens og stormøtenes tid. Oppbyggelsene ble mye besørget av folk fra dalen. Den gamle protokollen har i hvert fall lange lister over folk som skulle ha ansvar for at oppbyggelse ble holdt.

Og enda fyller huset den oppgaven det er tenkt til. Vi tror at Ordet som forkynnes er det samme som de gamle forkynte. Skulle den dagen komme at det korset de forkynte ble sviktet, ja da — har vi ikke lenger løftene over oss. Når så hundreårsjubileet skal feires, kommer mange gode ønsker for huset. Det største kan bare himlens Gud oppfylle. For det lyr

Herren signe huset.

Red.

Konfirmantane i Orkdal

2. juli 1961

Sigurd Alver
Malvin Nikolai Andersen
Leif Bakksæter
Egil Atle Bysting
John Sigvart Dyndal
Rolf Øystein Engen
Ottar Furuhaug
Ivar Konrad Gangås
Alf Morten Gjølmesli
Arne Gjønnnes
Toralf Gjønnnes
Bjørn Grønvold
Olav Karstein Hukkelås
Tormod Kirkaune
Ståle Krigsvoll
Per Dagfinn Kvakland
Oddmund Kvam
Einar Mellingsæter
Aage Mjøen
Ivar Melås
Kåre Jostein Opøien
Hallvard Olav Sandstad
Narve Skaugen
Kjell Ashjørn Sluphaug
Kjell Bjørn Snildal
Arnold Sigmund Snøsen
Arne Sommervold
Odd Magne Sundli
Oddvar Magne Sundli
Arne Ustad
Jostein Olav Ustad
Sigmund Ustad
Henrik Øyum.
Kari Aarvik
Karen Mildri Advending
Johanne Almli
Inger Lise Andersen
Gullbjørg Aune
Kirsten Bø
Bodil Johanne Digerås
Oddveig Pauline Elshaugmo
Kari Engmann
Inger Karin Evjen
Magnhild Gjønnnes
Ingunn Harsvik
Turid Høyven
Audhild Kjonli
Eva Ingvild Kjonli
Marit Klungervik
Kari Kringstad
Anne Kristine Kvernmo
Sigrid Kvernrod
Ruth Eva Melby
Turid Mellingsæter
Gunvor Melås
Mary Helene Nordvik
Eldbjørg Gunnfrid Oddli
Anne Johanne Okkenhaug
Torill Rønning
Aud Kari Sandvik
Jorid Borgny Singstad
Rigmor Skålholt

Åshild Solem
Petra Olaug Solstad
Jorunn Storøseter
Borghild Sundli
Kjellfrid Johanne Svorkdal
Else Ragnhild Tuflått
Unni Elisabeth Tømmervik
Olga Elfrida Vuttudal

Orkdal sokneråd

hadde møte hos Per Asphjell 1. juni. Prosten la fram aktuelle skoleproblemer i samband med utbygginga av den 9-årige ungdomsskolen.

Høgskolestyrar Forfang, lærarane Rindal, Solem og Halgunset vart valde saman med prost Hatlebrekke i ei nemnd som skal studera dei utvegane som finst til å trygga kristendomsfaget ein rettkomen plass i nyskolen.

— Kasseraren kunne fortelja at postgiro-innsamlinga hadde nått kr. 1420 no. Han heldt fram som si meining at det kan vera ein del av gjevarane som har trudd at postgiroblanketten var til å betala bladpengar med. Om så skulle vera, er det ein naturleg ting for soknerådet å løyva ein sum til avbetaling på det underskottet Menighetsbladet enno slit med.

— Av dei skriva formannen refererte på soknerådsmøtet, var det serskild eitt som har ålmenn interesse: Innbyding til Menighetsdagene i Trondheim 27.—30. juli. Vi viser til serskild notis om dette.

Tre stemne-helger på rad

Pinsedag hadde Indremisjonen ungdomsstemne i Orkdal. Sekretær Bårstad preika i fullsett kyrkje. I offer til Indremisjonen kom det inn kr. 725,—.

Søndagen etter var det så stor-møte for N.M.S. Misjonsprest Moen var med under høgmesse og det kom inn eit stort misjonsoffer: Kr. 1210,—.

På ein måte får vi vel seia at den

PREIKELISTE

- 18/6. Orkdal kl. 11: Hatlebrekke.
Konfirmantoverhøring.
Orkland kl. 11: Olsen. Nattv.
Kyrkjebuss frå Monset.
Orkanger kl. 11. Leergaard.
- 25/6. Orkdal kl. 11: Pastor Per Kne.
Olsen. Fylkesmøte for Det
Norske Totalavholdsselskap.
Orkland kl. 11: Leergaard.
Konfirmantoverhøring. Kyr-
kjebuss frå Hoston.
Orkanger kl. 11: Hatlebrekke.
Ofring til De fire Diakoniinsti-
tusjoner.
- 2/7. Orkdal kl. 11: Hatlebrekke.
Konfirmasjon. Ofr. til Menig-
hetsarbeidet.
Orkland kl. 11: Leergaard.
Konfirmasjon. Kyrkjebussar frå
Monset og Hoston. Ofring til
Menighetsfakultetet.
Orkanger: Messefall.
- 9/7. Orkdal kl. 11: Leergaard.
Nattv. for konfirmanter o. a.
Orkland kl. 18: Leergaard.
Nattv. for konfirmanter o. a.

tredje og siste stemna var som eit klimaks. Trøndelag kristne sangerforbund hadde lagt songarstemna si til Fannrem i dagane 3. og 4. juni. Omlag 200 songarar vart gjestfritt mottekne i heimane. Dei som ordna med innkvarteringa og måltida, hadde storarbeid. Men så var det ei oppleving å få møta dei ulike songkora under gudsteneste og møte kring om i prestegjeldet og på den store ugløymande konserten søndag ettermiddag.

Før konserten marsjerte songarane til Aldersheimen og song for dei gamle. Orkdal gutte- og jente-korps gjekk i brodden for songar-toget med klingende spill.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i første-klasses utførelse kan bestilles hos meg Monumentene leveres fraktfritt og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN
S v o r k m o.

**Vi minner om Menighetsdagene
i Trondheim**

27. — 30. juli i år.

Arrangører er Norsk Menighetsinstitutt og Nidaros Bisped.råd.

Alle som ser ansvaret for å bygge sin menighet er velkomne til «dagene». Av kjente foredragsholdere merkes biskop Godal, biskop Sme-mo, dr. Einar Lundby, res. kap. Olav Hagesæther, soknepr. Stephan Tschudi, domprost Holmås, lektor Eilert Dæhlin og programsekr. Sigurd Lunde.

Foruten til hver menighet er det sendt spesiell innbydelse til bygde-organisasjonene, industriarbeidere, industriledere, menighetenes manns-arbeid, de kristelige organisasjoner o.a. Innbudte bedes snarest mulig sende sin egen påmelding til domprostens kontor, Munkegt.1, Trondheim.

Innbydinga har denne ordlyden: Vi har den glede å innby Dem til Menighetsdagene i Trondheim 1961. Hele møtet er lagt opp med et eneste mål for øye: Å inspirere og dyktiggjøre hver enkelt til å finne sin rette plass i menigheten. Vi er overbevist om at ingen ting er viktigere enn at dette skjer. For av det avhenger om vi fortsatt skal ha kristne hjem, en kristen oppdragelse av barn og unge i hjem og skole, en kristen moral og en kristen samfunnsorden. Og dette igjen bestemmer om vi og våre barn skal ha det kristne håp for liv og evighet og fortsatt skal være med å bringe Guds ord til alle folk på jorden. Ved Menighetsdagene i Trondheim 1961 vil vi møtes om dette ansvar og knytte det sammen med våre århundregamle Olsoktradisjoner. Derfor innbyr vi alle som vil være med å arbeide for at hver enkelt og våre menigheter kan bli styrket og dyktiggjort til denne tjeneste. Det er vårt håp og vår bønn at store skarer må finne veien til Menighetsdagene i Trondheim 1961.

Norsk Menighetsinstitutt
Munchs gt. 2, Oslo.
Nidaros Bisped.råd
Munchegt. 1, Trondheim.

På g. a. plassmangel

må Gaver til bladet, Slekters gang og Ofringer stå over til neste nr. som kommer ut i septbr. Og vi ønsker alle bladets lesere en riktig god sommerferie.

Hoff's Begravelsesbyrå

Kister og svøp
Begravelsesbil.
Gravmonumenter.
Telefon: Orkanger 66.

GODT UTVALG av

SØLVVÅRER

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER

Samtale med (Forts. fra s.1)

— Med det samme formannen nevner kirken, tillater vi oss å minne om at det til våren blir 70 år siden Orkanger kirke ble vigslet. Har dere tenkt på å markere jubileet?

— Det får nok det nye menighetsrådet ta seg av, sier Singstad. For det skal velges nytt menighetsråd til høsten.

— Vi forfølger imidlertid temaet med jubileer. Var det ikke en slags «konfirmant-jubileum» her på Orkanger for en tid siden?

— Det stemmer. I 1960 markerte 30-årskonfirmantene sitt jubileum ved en gudstjeneste og en sammenkomst etterpå, der det ble overrakt blomster til res. kap. Leergaard. Det var nemlig han som konfirmerte sitt første konfirmant-kull i 1930. Men om en ikke kan få i stand «dobbel-jubileer», så har det mye for seg med slike tiltak, enten dei nå blir tretti-årsjubileum eller 50-årsjubileum. Men jeg tror initiativet bør komme spontant fra «konfirmant-hold», slik det var i fjor, da fru Antonsen gjorde opptaket. Men et «puff» fra kirkelig side, en liten påminning kan være nyttig. Det blir straks litt mer interesse når det arrangeres noe ekstra.

N.